

έξι ιστορίες λεηλασίας

πευκώνας αγίων αναργύρων

χωματερή άνω λιοσίων

πάрко τρίτση

ποικίλο όρος

θριάσιο

πάρνηθα

Ελευσίνα, Πέραμα, Κερατσίνι, Δραπετσώνα, Αιγάλεω, Περιστερί, Πετρούπολη, Ίλιον, Άγιοι Ανάργυροι, Καματερό, Ζεφύρι, Μενίδι, Άνω Λιόσια. Περιοχές που εδώ και δεκαετίες υποφέρουν από τον μολυσμένο αέρα της χωματερής της μητρόπολης, που χάνουν ζωτικούς πνεύμονες πρασίνου, που εισπνέουν το δηλητήριο της Ψυτάλειας και των βιομηχανιών, περιοχές στις οποίες μέσα στα χρόνια επιβαρύνονται όλο και περισσότερο οι συνθήκες ζωής. Μια από τις χωροταξικές επιλογές της κυριαρχίας όπου ζουν οι «πεταμένοι» κι οι «αποκλεισμένοι». Μια από τις χωροταξικές επιλογές της κυριαρχίας όπου η ζωή απαξιώνεται με τους χειρότερους όρους.

Στο ανά κείρας έντυπο επιχειρούμε να κάνουμε μια σύντομη αναφορά σε έξι σημεία των γειτονιών μας όπου το ιδεολόγημα της ανάπτυξης (του άλλου ονόματος της λεηλασίας) γίνεται πραγματικότητα με τους χειρότερους όρους για το φυσικό περιβάλλον και τους κατοίκους. Της ανάπτυξης που γίνεται αντιληπτή ως μονόδρομος, με τις «φωνές κριτικής» που μιλούν για μια «άλλου είδους ανάπτυξη» να μην τολμούν να αμφισβητήσουν το εγγενές και αναπόδραστο του καταστροφικού χαρακτήρα της. Όσοι επιχειτούν μια «ορθολογική διαχείριση» ξεχνούν πως οι ίδιες οι δομές της ανάπτυξης εστιάζουν στην άγρια εκμετάλλευση. Και βέβαια μόνο γέλια (πέρα από την οργή) μπορούν να μας φέρουν οι φανφάρες παραγόντων και παραγοντίσκων που «κόπτονται» για το καλό μας, όπως ο ΑΣΔΑ (Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Δυτικής Αθήνας) ο οποίος στις 29 Σεπτεμβρίου που μας πέρασε κάλεσε πορεία περίπου 400 ατόμων προς το κέντρο της Αθήνας ενάντια στους σχεδιασμούς των αφεντικών στο θριάσιο. Ο ίδιος ΑΣΔΑ που έχει εγκαταλείψει το Ποικίλο Όρος στις ορέξεις των επιχειρηματιών και των παπάδων. Ο ίδιος που αφήνει το Σκαραμαγκά να λειτουργεί σαν λιμάνι ενώ ταυτόχρονα «διαμαρτύρεται» για αυτό. Ο ίδιος που είναι έτοιμος να δεχτεί τη μεταφορά των δεξαμενών από το Πέραμα στη λίμνη Κουμουνδούρου και στους πρόποδες του Ποικίλου.

Το ιδεολόγημα της ανάπτυξης ουσιαστικά προσπαθεί να κατοχυρώσει την αναγνώριση της φύσης και του ανθρώπου ως αποθήκες αναλώσιμου και εκμεταλλεύσιμου υλικού για χάρη της συσσώρευσης του πλούτου. Η αναπτυξιακή πολιτική, αν και καλλωπισμένη με οικολογίζουσες τάσεις και προοπτικές, δεν παύει να είναι ταυτόσημη με την ολοένα αυξανόμενη εμπορευματοποίηση, τη διαμόρφωση νέων και την επέκταση των ιδίων άσχημων συνθηκών ζωής και με την εξάπλωση του ίδιου αστικού τοπίου.

Επιχειρεί να «τακτοποιήσει» και να ταξινομήσει το εσωτερικό των πόλεων και των γειτονιών σε συγκεκριμένες ζώνες με πρόφαση τη διευκόλυνση των κατοίκων: εμπορικές ζώνες με τα διάφορα εμπορικά κέντρα-κολοσσούς, βιομηχανικές ζώνες όπως αυτή του Θριασίου, ζώνες διασκέδασης με τα τεράστια συγκροτήματα τύπου στερεοσίνημα, ζώνες πράσινου, δηλαδή εμπορευματοποιημένοι χώροι με καφετέριες και δέντρα να «συνυπάρχουν» με το τοιμέντο (όπως οι βλέςψεις για το πάρκο Τρίτον). Όποιος ελεύθερος χώρος δεν εμπίπτει μέσα σε τέτοιες ζώνες, εγκαταλείπεται, ερημοποιείται και τελικά χρησιμοποιείται ως βορά σε αναπτυξιακά ή πολεοδομικά έργα, όπως ο προαστιακός στον πρώην πευκώνα Αγίων Αναργύρων, η εγκατάλειψη του ποικίλου που σχετίζεται άμεσα με τις βλέςψεις για διάνοιξη δρόμου (...).

Η μετατόπιση του κυρίαρχου λόγου στις έννοιες της αειφόρου ανάπτυξης, της πράσινης ανάπτυξης και της ανάπλασης, αφήνει το επιθετικό του περιεχόμενο ανέγγιχτο. Αυτή η επικάλυψη με τις οικολογικές ευαισθησίες αποσκοπεί μόνο στην απόσπαση της κοινωνικής συναίνεσης, τη στιγμή που οι όροι ζωής υποβιβάζονται, και τίποτα παραπάνω.

Οι απαντήσεις στους σχεδιασμούς κράτους και αφεντικών δεν μπορούν να δοθούν από κανέναν άλλο πέρα από εμάς τους ίδιους και τις ίδιες, αδιάλλακτα και αυτοοργανωμένα.

ο,τι απέμεινε απ' τον πευκώνα

εκπομπές ρύπων στο θριάσιο

απαξίωση του πάρκου Τρίτον

το ποικίλον όρος

α σχέδια αναβάθμισης και ανάπτυξης της περιοχής των Αγίων Αναργύρων πέρασαν κυριολεκτικά πάνω από τον Πευκώνα και τον Ισοπέδωσαν. Οκτακόσια δέντρα ξεριζώθηκαν, αφού βέβαια είχαν αφεθεί στη μοίρα τους πρώτα, ώστε ο αφανισμός τους να φανεί πιο «λογικός». Διακόσια σπίτια απαλλοτριώθηκαν και γκρεμίστηκαν.

Ο πευκώνας, ένας από τους λίγους πνεύμονες πράσινου στις δυτικές συνοικίες, αντικαθίσταται από σιδηροδρομικές γραμμές. Αυτός ο πράσινος, ζωντανός ελεύθερος χώρος έδωσε τη θέση του σ' ένα τοίχος χιλιομέτρων που θα κόβει πλέον στα δύο την πόλη.

Το ιδεολόγημα της ανάπτυξης αποτυπώνεται με όλο του τον κυνισμό με από τις μπουλντόζες και τους εκσκαφείς. Οι μηχανές της ανάπτυξης ακόμα δουλεύουν και το σκηνικό θυμίζει κάτι από βιομηχανικό τοπίο σε σμίκρυνση, προετοιμάζοντας μας για την καινούρια αισθητική του χώρου.

Αυτή η νέα πραγματικότητα θα επαναδιαρθρώσει και τους όρους ζωής των κατοίκων της περιοχής. Δεν αναφερόμαστε βέβαια μόνο στο μύθο περί λύσης του κυκλοφοριακού προβλήματος και του παρκινγκ. Μύθος, μιας και περιοχές που διασχίζονται από αντίστοιχα μέσα έχουν τα πρωτεία στους πιο μποτιλιαρισμένους δρόμους καθημερινώς -Λιοσίων, Πανόρμου, Ιερά Οδός στο Αιγάλεω, Θηβών και Παναγή Τσαλδάρη στο Περιστέρι. Τα νοίκια θα αυξηθούν κατακόρυφα περιμετρικά του προαστιακού, όπως και οι εκπομπές ρύπων από τις μηχανές των τραίνων. Οι εικόνες της κανονικότητας, της αποστείρωσης και του προγραμματισμού θα κυριαρχήσουν, όπως άλλωστε σε όλες τις περιοχές που διαθέτουν τέτοια μέσα. Οι όροι υποταγής και καταπίεσης θα εμπειδωθούν και οπτικά από τους κατοίκους, που αντί των πεύκων και της ζωντανιάς με τις παρέες που κυκλοφορούσαν στον πευκώνα, πλέον θα βλέπουν ανθρώπους να πηγαionoέρχονται αμίλητοι κ βιαστικοί από τη δουλειά τους στο σπίτι και αντίστροφα. Όλο αυτό το σκηνικό συμπληρώνεται πάντα με την επιβολή του ελέγχου. Κάμερες, μπάτσοι και σεκιουριτάδες είναι απαραίτητοι πλέον στους σταθμούς των μέσων μεταφοράς.

Οι μόνοι κερδισμένοι από αυτό, γενικά αλλά και στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι οι μεγαλοεργολάβοι και οι κατασκευαστικές εταιρίες που ανέλαβαν αυτό το αναπτυξιακό έργο και θα λαμβάνουν το κέρδος. Οι δημοτικοί άρχοντες θα ωφεληθούν και αυτοί προεκλογικά, αφού έφεραν την «αναπτυξιακή πολιτική» στις δυτικές περιοχές και τη μικροαστική βολή που αυτή φέρνει.

Αντίθετα για τους κατοίκους της περιοχής, οι όροι ζωής θα συνεχίσουν να υποβαθμίζονται, αλλά πλέον, με τον αέρα της ανάπτυξης..

η επέλαση της ανάπτυξης.

ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΑΦΑΝΙΣΜΟ ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΩΝ ΤΟΥ ΠΕΤΚΩΝΑ

-1/2/2006

κάλεσμα σε συγκέντρωση στην πλατεία Αγ. Αναργύρων

-2/11/2006

καλέστηκε πορεία στη πλατεία Αγ. Αναργύρων όπου σπάστηκαν μηχανήματα μέσα στον πευκώνα και πετάχτηκαν μπογιές στο δημαρχείο

<http://thersitis.gr>

Τον Νοέμβριο του '05 ανακοινώθηκε επίσημα ότι η χωματερή Άνω Λιοσίων «είχε ζωή» ως τα τέλη του Μαρτίου. Ο Ενιαίος Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων (ΕΣΚΔΝΑ) που διαχειρίζεται τη χωματερή επιδόθηκε σε «αγώνα δρόμου» για να ολοκληρωθούν σύντομα οι εγκαταστάσεις σε διπλανό χώρο, στη Φυλή. Μια «τυφλή» ουσιαστικά επέκταση της χωματερής που προκάλεσε την οργή των κατοίκων και συγκρούσεις τους με τα ΜΑΤ. Τα περιπολικά μετά ανέλαβαν να συνοδεύουν τα σκουπιδικάρικα, διμοιρίες περιπολούσαν τις εισόδους της χωματερής, εισαγγελείς βρίσκονταν επί ποδός.

Μπροστά στα άλυτα ζητήματα των οικολογικών καταστροφών γενικότερα και στο θέμα της διαχείρισης σκουπιδιών και λυμάτων ειδικότερα, ο τυχοδιωκτισμός των αφεντικών είναι παροιμιώδης:

Χωρίς κανέναν βιώσιμο σχεδιασμό και με μοναδικό κριτήριο το κέρδος προχώρησαν στη διάνοιξη νέου «κυττάρου» στη Φυλή. Το πρόβλημα απλώς μετατίθεται. Η διάνοιξη του νέου ΧΥΤΑ στη Φυλή, δίπλα στα όρια της χωματερής των Άνω Λιοσίων επιβαρύνει ακόμα περισσότερο την περιοχή, αφού προβλέφθηκε να αποθηκεύονται εκεί περίπου 23.000 τόνοι λυματολάσπης αλλά και 1.500.000 τόνοι σκουπιδιών.

Η διοίκηση της ΕΥΔΑΠ, υπεύθυνη για τη διαχείριση της λυματολάσπης, έκανε λόγο για «δαιμονοποίηση της λάσπης» και υποστήριξε ότι «η σύστασή της είναι απολύτως στα όρια των ευρωπαϊκών προδιαγραφών». Αν στο ήδη υπάρχον πρόβλημα της χωματερής, προστεθούν και οι 7.500 τόνοι από επικίνδυνο υλικό που ζητούν ταφή από μονάδες της ΔΕΗ σ' ένα ήδη πολλαπλά επιβαρυνμένο τοπίο, θα δούμε ότι η περιβαλλοντική εξόντωση και γκετοποίηση των γειτονιών μας είναι προδιαγεγραμμένες.

Το ζήτημα της διαχείρισης των σκουπιδιών δεν μπορεί να εξεταστεί ξέχωρα από τον τρόπο ζωής και οργάνωσης των πόλεων. Η υπερπαραγωγή και η συσσώρευση αποβλήτων αλλά και ο τρόπος διαχείρισής τους αποτελούν δομικά προβλήματα του καπιταλισμού, αποτελούν μια άλυτη αντίφασή του: όσο περισσότερο αναπτύσσεται τόσο περισσότερο λεηλατεί το φυσικό περιβάλλον και τους ανθρώπους. Οι οικολογικές ευαισθησίες των κυριάρχων και τα έργα υποδομής όπως «βιολογικός καθαρισμός», «καθαρές χωματερές» κ.α., έρχονται να διαχειριστούν το πρόβλημα που γεννούν οι επιλογές τους. Αυτές οι οικολογικές ευαισθησίες αποτελούν και το ισχυρό άλλοθι για την κοινωνική νομιμοποίηση του εξουσιαστικού πολιτισμού.

ο πάρκο Αντώνης Τρίτσης είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα της «βιώσιμης ανάπτυξης» στις γειτονιές μας. Τη διαχείριση του, από το 2002, έχει αναλάβει ο φορέας διοίκησης του πάρκου που αποτελείται από τους κηδεμόνες δήμους (Γλίον, Αγ. Ανάργυροι, Καματερό), ένα μέλος του ΑΣΔΑ, το ΥΠΕΧΩΔΕ, ο Οργανισμός Αθήνας, η Νομαρχία Αθήνας και το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθήνας.

Με πρόσχημα την έλλειψη κονδυλίων από τη κεντρική εξουσία, η αυτοχρηματοδότηση του πάρκου παρουσιάζεται ως η μόνη λύση για την αυτοσυντήρησή του. Με άλλα λόγια, όπου η εγκατάλειψη δεν έχει κάνει αισθητή την παρουσία της, έχουν ξεφυτρώσει τσιμεντομάγαζα και καφετέριες δημιουργώντας έτσι ζώνες εμπορευματοποίησης. Γι' αυτή την προσπάθεια κατοχύρωσης του εμπορευματικού χαρακτήρα του πάρκου, οι δήμοι και ο ΑΣΔΑ έκαναν τον αγώνα τους: αποχώρισαν από τον φορέα διαχείρισης και με γλοιώδη χαμόγελα στις κάμερες, δεντροφύτεψαν το πάρκο ώστε να κατοχυρώσουν και έμπρακτα την οικολογική τους «ευαισθησία». Επιστράτευσαν όλη την επιχειρηματολογία περί πράσινης διαχείρισης, φιλικής προς το περιβάλλον – ανακύκλωση, δεντροφύτευση, καθαριότητα- αφενός για να πείσουν για τις αγαθές τους προθέσεις και αφετέρου για να λειάνουν το έδαφος για τη μετέπειτα καταστροφική τους δράση μέσα στο Πάρκο.

Οι υποτιθέμενες οικολογικές ευαισθησίες βέβαια των δήμων και των μικρών και μεγάλων αφεντικών, αυτών δηλαδή που τσιμεντώνουν το πάρκο, εξαπλούνται εκεί. Η ανάπτυξη επί της ουσίας της, δεν μπορεί να εναρμονιστεί με τη φύση, όσα «πράσινα» επιχειρήματα και αν επιστρατευτούν. Αρκεί να θυμηθεί κανείς πόσο εύκολα κόπηκαν εκατοντάδες δέντρα στον πευκώνα αγίων Αναργύρων για χάρη του προαστιακού.

Επιπλέον, στη θέση του προέδρου του Φορέα διαχείρισης του Πάρκου τέθηκε η Κ.Συκλιανάκη, εκ μέρους του Οργανισμού Αθήνας, η οποία πρόσφατα είχε εισηγηθεί τον αποχαρακτηρισμό μέρους του Υμηττού από δασική έκταση σε αστικό πάρκο, προτείνοντας τη νομιμοποίηση αυθαίρετων κτισμάτων στην Αγ. Παρασκευή, αλλά και την επέκταση της βιομηχανικής ζώνης Κορωπίου στο δάσος.

Οι δήμαρχοι-κηδεμόνες, δεν παραχώρησαν τυχαία τη θέση αυτή στην εν λόγω: η άγρια εκμετάλλευση του πάρκου παραγμένη από κάποιον που δεν έχει να χάσει κανέναν δυσαρεστημένο ψηφοφόρο, αφήνει το περιθώριο στους τοπικούς άρχοντες να διατηρήσουν τα εκλογικά τους ποσοστά, κατοχυρώνοντας τη μη ανάμειξη τους στον αφανισμό του πάρκου.

Στις αρχές του Μάρτη δε, ύστερα από συνάντηση του Σουφλιά με τους τοπικούς άρχοντες, διατέθηκε το ποσό του 1.400.000 ευρώ για εργασίες αποκατάστασης στο πάρκο, ώστε να μπορεί να φιλοξενήσει τις απαραίτητες επενδυτικές δραστηριότητες που θα εξασφαλίσουν και την αυτοχρηματοδότηση του. Αυτό ουσιαστικά σημαίνει ότι άλλος ένας πράσινος ελεύθερος χώρος θα μετατραπεί σ' έναν επικερδή χώρο επενδυτικής δραστηριότητας με τις καταπατήσεις, την αύξηση των τιμμεντομάγαζων και τον περιορισμό των φυσικών εκτάσεων. Θα μετατραπεί σ' έναν χώρο ελεγχόμενης συμπεριφοράς με τους φράχτες, κάμερες και εταιρίες σεκιούριτι να θωρακίζουν τις πράσινες μπίτζνες. Οι επισκέπτες του θα μετατραπούν αντίστοιχα σε υποκείμενα εμπορευματικής εκμετάλλευσης με εναλλακτικό υπόβαθρο.

Αυτά τα σχέδια δεν αφορούν μόνο τις γειτονιές μας, εφαρμόζονται παντού. Η αναπτυξιακή πολιτική αποδίδεται ως η πλέον ορθολογιστική λύση, πλήρως εναρμονισμένη με το καπιταλιστικό πλαίσιο, σε σχέση με ζητήματα οικονομικού εκσυγχρονισμού και «οικολογικής ευαισθησίας». Η ανάπτυξη όμως, πραγματώνεται μέσα από την επέκταση του ίδιου του αστικού τοπίου, την διαμόρφωση και την επιβολή χειρότερων συνθηκών ζωής μέσα στην πόλη, την εμπορευματοποίηση, την εκμετάλλευση.

Εχθρικά σ' αυτή τη λογική, είναι απαραίτητο να ενεργοποιηθούν κοινωνικά αντανakλαστικά και να οργανωθούν σε οριζόντιες δομές. Στις 16 Μαΐου, ένα κομμάτι του Πάρκου καταλήφθηκε από την ομάδα του αγρού (πρώην Αυτοδιαχειριζόμενος αγρός Καματερού μαζί με νέους συντρόφους και συντρόφισσες). Το Αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος στο Πάρκο Τρίτων είναι μια νησίδα ελευθερίας, που λειτουργεί με τα προτάγματα της αυτοοργάνωσης, συλλογικά, αντιεραρχικά, αντιεμπορευματικά και αδιαμεσολάβητα.

Η γη, ο αέρας, το νερό, η φύση μπορούν να χρησιμοποιηθούν με βάση τις πραγματικές μας ανάγκες και όχι με βάση τις πλαστές ανάγκες και ληστρικές επιδιώξεις της πράσινης οικονομίας και πολιτικής.

Το Ποικίλο όρος εκτείνεται στα δυτικά του λεκανοπεδίου (με τους δήμους Χαϊδαρίου, Περιστερίου, Πετρούπολης, Γλίου, Καματερού, Άνω Λιοσίων και Ασπρόπυργου στους πρόποδες του) και αποτελεί τμήμα του όρους Αιγάλεω. Σ' αυτό ενδημούν κοτσούφια, τρυγόνια, γεράκια, πέρδικες, αλεπούδες, λαγοί, νυφίτσες, κελώνες, 120 είδη αγριολούλουδων, 12 είδη ορχιδέων, 32 είδη πεταλούδων ενώ καταλαμβάνει 28.000 στρέμματα πευκώδους, θαμνώδους και χαμηλής βλάστησης. Στο Ποικίλο υπάρχουν πολλά σπήλαια με γνωστότερα αυτά του Πανός στο Δαφνί, του Νταβέλη και του Δρομέα. Στην περιοχή της Αφαίας Σκαραμαγκά εξερευνάται τώρα ένα νέο σπήλαιο από τη Σηπλαιολογική Εταιρεία. Το δάσος έφτανε μέχρι τον Άη Γιώργη στο Περιστέρι αλλά τέσσερις μεγάλες πυρκαγιές (1826, 1914, 1922, 1944) καθώς και ανεξέλεγκτες υλοτομήσεις απογύμνωσαν τις πλαγιές του. Το καθοριστικό πλήγμα στο βουνό όμως ήρθε στις δεκαετίες '50, '60 και '70 με την ένταξη στο σχέδιο πόλης ορεινών εκτάσεων με διατάγματα της χούντας.

Το βουνό απειλείται από διεκδικήσεις, από έργα που αλλοιώνουν το χαρακτήρα του και σωρεία παράνομων δραστηριοτήτων.

Πρώτη και καλύτερη στη λίστα των μνηστήρων - διεκδικητών φιγυράρει η αγία μητρόπολη Λαμίας η οποία απαιτεί 3.500 στρέμματα στο βουνό και 4.000 στρέμματα εντός του δομημένου ιστού της Πετρούπολης και του Περιστερίου. Απέναντι από τον Σκαραμαγκά διεκδικούνται άλλα 13.500 στρέμματα από μια άλλη αγία εταιρεία, τη Μονή Κλειστών. Ακολουθεί κάποιος μεγαλοϊδιοκτήτης με 1000 στρέμματα. Ζήτημα επίσης υπάρχει με τα στρατόπεδα στο Χαϊδάρι. 3.500 στρέμματα που απειλούνται αφού ο νόμος 2745/1999 προβλέπει την απομάκρυνση των στρατοπέδων αλλά με παράλληλη πολεοδόμηση και πώληση μέχρι και το 50% της έκτασης.

Ας ρίξουμε μια ματιά στις χρήσεις που αλλοιώνουν τον χαρακτήρα του βουνού αλλά και στα πολυθρύλητα έργα ανάπτυξης στο όνομα των οποίων λεηλατείται το τελευταίο φυσικό κλιματιστικό των δυτικών προαστίων: - 17 λατομεία τα οποία λειτουργούν ανεξέλεγκτα και τα οποία δημιουργήθηκαν στο βουνό για να παρέχουν οικοδομικά υλικά εξυπηρετώντας τις οικιστικές ανάγκες, χωρίς μετά τη λήξη των εργασιών να αποκατασταθεί το ανάγλυφο του βουνού. Το μεγαλύτερο από αυτά είναι το λατομείο Μουσαμά το οποίο προορίζεται ως χώρος απόθεσης υπολειμμάτων από μονάδες επεξεργασίας αποβλήτων.

- Διάνοιξη της εμπορικής σιδηροδρομικής γραμμής Ικονίου - Ασπροπύργου, η χάραξη νέων δρόμων για την υλοποίηση των έργων στο βουνό, η διαπλάτυνση των υπάρχοντων δασικών δρόμων είχε σαν αποτέλεσμα την κοπή χιλιάδων δένδρων και την εξαφάνιση της χαμηλής βλάστησης κατά μήκος τη γραμμής.

- Νέα χάραξη της λεωφόρου Αιγάλεω - Αττικής Οδού, πάνω από την Λίμνη Κουμουνδούρου (αρχαία Λίμνη των Ρειτών), η οποία δεν έχει ολοκληρωθεί, και είχε ως αποτέλεσμα την εκσκαφή του βουνού, την κοπή δένδρων και την βεβήλωση της ιστορικής φυσιογνωμίας του τοπίου.

- Λειτουργία καφετεριών και άλλων υψηλής ενόχλησης εγκαταστάσεων ψυχαγωγίας, ιδιαίτερα κατά την διάρκεια της νύκτας, με αποτέλεσμα τη δημιουργία νχορύπανσης, καθώς και αναστάτωσης τη πανίδας του βουνού λόγω των έντονων φώτων.

-Η προσέγγιση περιπατητών στο παλιό φυλάκιο που βρίσκεται στην κορυφή Ζαχαρίτσα έχει καταστεί επικίνδυνη από το μεγάλο πλήθος των κεραιών που έχουν εγκατασταθεί στο χώρο αυτό.

- Επέκταση και διαπλάτυνση της οδού Τεμπών στο Περιστέρι μέσω του Στρατοπέδου Χαϊδαρίου.

- Κατάτμηση και η παραχώρηση τμημάτων του Στρατοπέδου Χαϊδαρίου σε δήμους και άλλους φορείς.

- Διάνοιξη της ανατολικής περιφερειακής οδού.

- Διάνοιξη της περιφερειακής οδού σύνδεσης Δάσου Χαϊδαρίου - Δαφνίου.

Πέρα από αυτά η λίστα των κινδύνων και των εκθρών του Ποικίλου όρους συνεχίζεται με μια σειρά από ζημιολόγους για το βουνό δραστηριότητες όπως κωματοληψία στην περιοχή πάνω από τη λίμνη Κουμουνδούρου και στο χώρο της διάνοιξης της λεωφόρου Αιγάλεω, απόθεση μπαζών, χρήση του δασικού δρόμου από απορριματοφόρα των δήμων και Ι.Χ., αυθαίρετο γκαράζ μεγάλων οχημάτων στην Αγία Τριάδα Πετρούπολης, εγκατάσταση παράνομων κεραιών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών στην κορυφή του βουνού (οι κεραίες ηλεκτροδοτήθηκαν με τη συναίνεση της πολεοδομίας Αιγάλεω και λειτουργούν με την ανοχή της).

Θα κλείσουμε αυτό το ενημερωτικό με την πανταχού παρούσα πραγματικότητα, τον κοινό τόπο του γεγονότος ότι όλες οι παραπάνω καταστροφικές δραστηριότητες είναι παράνομες σύμφωνα με τους νόμους της ίδιας της αστικής δικαιοσύνης και του πολιτισμού της που δεν παραλείπει να «κάνει τα στραβά μάτια» όποτε τα συμφέροντα των αφεντικών και του κράτους το επιβάλλει .

Για περισσότερες πληροφορίες και ενημέρωση σχετικά με πρωτοβουλίες που έχουν παρθεί από κατοίκους ενάντια στη λεηλασία του Ποικίλου Όρους επισκεφθείτε το blog της διαρκούς κίνησης Χαϊδαρίου: xaidari.blogspot.com

Το Θριάσιο Πεδίο αποτελεί πεδιάδα της Δυτικής Αττικής. Οριοθετείται από το Όρος Πατέρας στα δυτικά, το Βουνό της Φυλής στο βορρά, την Πάρνηθα στα ανατολικά και το Ποικίλο και Αιγάλεω Όρος στα νοτιοανατολικά. Στο νότο βρέχεται από τον Κόλπο της Ελευσίνας. Οφείλει την ονομασία του στον αρχαίο αττικό Δήμο Θρίας. Επρόκειτο για τόπο μυσθηριακό που συνδέεται με τα ελευσίνια μυστήρια και τιμούσε με το όνομά του τον τοπικό ήρωα Θριάσιο.

Ο χώρος αυτός πλέον έχει μετατραπεί σε αποχωρητήριο της Αττικής. Το Βουνό της Φυλής υπέστη πλήγμα αφού το 2007 το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ) έκρινε συνταγματική την εγκατάσταση νέου ΧΥΤΑ στο Βουνό της Φυλής, έπειτα από τον κορεσμό του γειτονικού στα Άνω Λιόσια. Στο βορρά, έχουμε ό,τι απέμεινε από την Πάρνηθα στα ανατολικά το Ποικίλο –εάν δεν το πάρουν τα μοναστήρια και δεν το εξαφανίσουν οι κάμπιες. Στο νότο, ο κόλπος της Ελευσίνας στην ουσία είναι μια μεγάλη δεξαμενή πετρελαίου και αποβλήτων, χάρη στην Πετρόλα και τις λοιπές βιομηχανίες. Συνδέεται πλέον με τα συμφέροντα του Λάτση και των ομοίων του αλλά και με τους κατοίκους που μάχονται ενάντια στην υποβάθμιση της ζωής και της περιοχής τους.

Τι σχεδιάζεται όμως στο Θριάσιο πεδίο;

Το Θριάσιο πεδίο ήδη αποτελεί μια περιοχή στην οποία παρασιτούν οι βαριές βιομηχανίες με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Καταστροφή του υδροφόρου ορίζοντα, μόλυνση της θάλασσας, μόλυνση του αέρα, ισοπέδωση του φυσικού τοπίου, δηλητηρίαση των έμβιων οργανισμών συμπεριλαμβανομένου και του ανθρώπου.

Στην περιοχή μερικές από τις πιο βαριές βιομηχανίες που υπάρχουν είναι η ΕΛ.ΠΕ (Ελληνικά Πετρέλαια) γνωστή και ως (πρώην) Πετρόλα που έχει διυλιστήρια, η ΠΥΡΚΑΛ που είναι πυριτιδοποιείο-καλυκοποιείο και ο Τιτάνας που είναι τσιμεντοβιομηχανία. Τα σχέδια ανάπτυξης της περιοχής αυτής είναι τόσο απροκάλυπτα που δεν χρήζουν καν σχολιασμού.

Σχεδιάζεται η επέκταση του διυλιστηρίου κατά 140 στρέμματα, σε απόσταση αναπνοής από το πυριτιδοποιείο-καλυκοποιείο της ΠΥΡΚΑΛ, αλλά και η εγκατάσταση 21 νέων μονάδων και δραστηριοτήτων. Τα 140 αυτά στρέμματα είχαν παλαιότερα χαρακτηριστεί αγροτικά-δασικά και αποτελούν μια φυσική ζώνη ασφαλείας ανάμεσα στην Πετρόλα και την Πυρκάλ. Από την στιγμή που γίνει η επέκταση αυτή η απόσταση στην ουσία μηδενίζεται και μπορεί εύκολα κανείς να αναλογιστεί εκτός όλων των άλλων, τους κινδύνους που εγκυμονεί η στενή γειτνίαση δύο τέτοιων βιομηχανιών.

Με την επέκταση αυτή της Πετρόλα προβλέπεται να προστεθούν 16 νέες μονάδες, εκ των οποίων 6 παραγωγικές (απόστασης κενού, θερμικής πυρόλυσης ασφάλτου, υδρογονοπυρόλυσης, υδροαποθείωσης νάφθας και αεριελαίου, υδρογόνου, γλύκανσης με αμίνες στην μονάδα κλασματικής απόσταξης). Η εγκατεστημένη ισχύς του εργοστασίου θα αυξηθεί 6 φορές, η θερμική ισχύς του θα αυξηθεί 5,5 φορές, η κατανάλωση ισχύος θα αυξηθεί 7 φορές, η κατανάλωση ενέργειας θα ανέλθει στις 780 γιγαβατώρες.

Τι σημαίνουν όλα αυτά;

Έρευνα του Πολυτεχνείου το 2001, έχει αποδείξει ότι τα εδάφη γύρω από το διυλιστήριο και σε απόσταση τουλάχιστον 2 χιλιομέτρων είναι ρυπασμένα με ατμούς υδρογονανθράκων. Επιπλέον πρόσφατη έρευνα του Πανεπιστημίου Αθηνών απέδειξε ότι τα υπόγεια νερά της περιοχής είναι επιμολυσμένα με βενζόλιο και κάθε μέρα αντλούνται περίπου 10 τόνοι πετρελαιοειδών στον υδροφόρο ορίζοντα, ενώ κάθε μέρα οι βιομηχανίες του Θριάσιου Πεδίου παράγουν περίπου 25.000 κυβικά λύματα, τα οποία θάβονται στο έδαφος ή οδηγούνται στη θάλασσα. Τέλος με την υπάρχουσα ήδη κατάσταση τα υπόγεια νερά έχουν ρυπανθεί από τα υψηλού ρυπαντικού φορτίου υγρά διαστάλαξης της χωματερής των Άνω Λιοσίων, ενώ οι βιομηχανίες συντηρώντας 10-20 γεωτρήσεις σε κάθε εγκατάσταση (για να αποφύγουν το τσουκτερό τιμολόγιο της ΕΥΔΑΠ), έχουν οδηγήσει σε υφαλμύρωση των υπόγειων νερών και σε υποβάθμιση του εδάφους (η υφαλμύρωση συμβαίνει λόγω διείδυσης της θάλασσας από τον κόλπο της Ελευσίνας και τη λίμνη Κουμουνδούρου).

Τώρα με τα νέα δεδομένα το (εκσυγχρονισμένο) διυλιστήριο θα καίει 11 φορές περισσότερα καύσιμα, οι διαφυγές από τις νέες μονάδες θα διπλασιαστούν, τα αέρια απόβλητα θα αυξηθούν 9 φορές και θα εκλύονται 950.000 τόνοι τον χρόνο (αύξηση 350%) διοξειδίου του άνθρακα. Πρόκειται να κατασκευαστεί ακόμα μία ψηκάρμινος 140 μέτρων και δύο μικρότερες ύψους 60 μέτρων.

Φυσικά η λειτουργία ενός τέτοιου διυλιστηρίου δεν απαιτεί μόνο «θυσίες» για το φυσικό περιβάλλον, δεν απαιτεί μόνο «θυσίες» από αυτούς που θα ζούνε εκεί και θα αναπνέουν όλη αυτή τη χλέπα, αλλά απαιτούν και τις «θυσίες» των εργατών που δουλεύουν σε αυτά τα κότεργα με σειρά εργατικών ατυχημάτων και 18 νεκρούς μέχρι τώρα.

Φυσικά η ανάπτυξη για το Θριάσιο δυστυχώς δεν τελειώνει εκεί! Ήδη σχεδιάζεται η κατασκευή κολοσσιαίας μονάδας ηλεκτροπαραγωγής (880 MW), στην Ελευσίνα, με τη σύμπραξη ΔΕΗ και ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗΣ αλλά και την εξαγγελία για κατασκευή χωματερής τοξικών αποβλήτων στο καταπράσινο Μελετάκι της Μάνδρας. Επιπλέον, σχεδιάζεται νέα μονάδα ηλεκτροπαραγωγής (390 MW), σε απόσταση αναπνοής από τον οικισμό της Ν. Περάμου, με τη σύμπραξη ΕΛ.ΠΕ. – EDISON, η μετεγκατάσταση των δεξαμενών του Περάματος στο στρατόπεδο Εργογιάνη στον Ασπρόπυργο, αλλά και σειρά νέων οδικών αξόνων και υποδομών για τη μετατροπή της περιοχής σε «ενεργειακό κέντρο» όπως προβλέπει και το νέο Χωροταξικό Σχέδιο του Σουφλιά.

Και βέβαια μόνο γέλια μπορεί να προκαλέσει η «κοινωνική» πολιτική που ακολουθεί η ΠΕΤΡΟΛΑ προσφέροντας οικονομικά ανταλλάγματα στους κατοίκους της Ελευσίνας εν είδη χρηματοδότησης ποδοσφαιρικών τournouά, πολιτιστικών εκδηλώσεων, κατασκηνώσεων για τα παιδιά ακόμα και με την παροχή δωρεάν πετρελαίου στα σχολεία της περιοχής.

Δύο χρόνια έχουν περάσει από το μεγαλύτερο περιβαλλοντικό έγκλημα της Αττικής. 56.000 στρέμματα δάσους έγιναν στάχτη, από τα οποία 2/3 του δρυμού που αποτελούνταν από αναντικατάστατα ελατοδάση, δεκάδες ζώα καμένα, μία καταστροφή με τεράστιες περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις.

Τι θυμόμαστε από εκείνες τις μέρες: Την επιλογή του κράτους να θυσιάσει το βουνό για να μην προκαλέσει διακοπή ρεύματος στην Αθήνα από τις ρίψεις νερού, την πλήρη ανοργανωσιά όσον αφορά την πυρόσβεση αλλά και τον κομψασμό του Πολύδωρα για την διάσωση του καζίνο. Επέλεξαν, όπως αναμενόταν, αντί να σώσουν το δάσος να προστατεύσουν τη βιομηχανία του τζόγου και την ιπποκράτειο πολιτεία με τις μεγαλόσχημες βίλες της. Επίσης θυμόμαστε τις θλιμμένες (μπροστά στις κάμερες) δηλώσεις πολιτικών και αξιωματούχων, τις άκαπνες διαμαρτυρίες στην πλατεία συντάγματος και τις μεγαλόστομες διακηρύξεις για εκτεταμένες δενδροφυτεύσεις και την απόλυτη προστασία του βουνού από την οικοπεδοποίηση και άλλες δραστηριότητες. Όμως θυμόμαστε και μία πρωτοβουλία αγωνιζόμενων ανθρώπων, που θέλοντας να αναδείξουν τις πραγματικές αιτίες που προκάλεσαν την καταστροφή (τον "πόλεμο" που έχει κηρύξει το κράτος και το κεφάλαιο στο φυσικό περιβάλλον με όχημα την "ανάπτυξη" και "αξιοποίησή" του), επιτέθηκαν συμβολικά στο καζίνο με μπογιές και συνθήματα προκαλώντας μια απίστευτης έκτασης αστυνομική καταστολή εναντίών τους.

Τι έχει γίνει δύο χρόνια μετά: Όσον αφορά στις δενδροφυτεύσεις, αυτές έγιναν σε έκταση περίπου 4.000 στρεμμάτων. Σκορπίστηκε αφειδώς χρήμα, πολυδιαφημίστηκε και το αποτέλεσμα είναι, όπως αναφέρει ο καθηγητής γεωλογίας του παν. Αθηνών Ε. Λέκκας "Οι παρεμβάσεις που έγιναν μετά την καταστροφική πυρκαγιά έχουν αποτύχει σε ποσοστό 90%. Από τα 50.000 δέντρα που φυτεύτηκαν είναι ζήτημα εάν καταφέρουν να μεγαλώσουν τα 5.000." Το έδαφος απογυμνώνεται από το χώμα κάτω που οδηγεί σε συνθήκες ερημοποίησης, αλλάζοντας εντελώς τη φυσιολογία του βουνού.

Το προεδρικό διάταγμα του 2007 που κατατέθηκε λίγο μετά τα γεγονότα, ενώ οριοθέτησε την ζώνη απολύτου προστασίας (τον εθνικό δρυμό), δεν αναιρεί τις ήδη υπάρχουσες ασύμβατες δραστηριότητες όπως τα στρατόπεδα, τις κεραίες, τις αθλητικές εγκαταστάσεις και φυσικά το καζίνο. Αντίθετα, παραμένουν στην ιδιοκτησία του mont parnes τα 3.000 στρέμματα που του παρέδωσε ως "προίκα" το υπουργείο ανάπτυξης μετά την ιδιωτικοποίηση (και αναμένουν την "αξιοποίησή" τους), ενώ έχουν ξεκινήσει και τα έργα επέκτασης, ύψους 140 εκ. ευρώ. Στους θρακομακεδόνες, η οικοπεδοποίηση συνεχίζεται απρόσκοπτα, στη δε ιπποκράτειο πολιτεία παρόλο που η δασική υπηρεσία έχει αποφανθεί ότι περιοχή είναι δασική έκταση, οι βίλες ξεφυτρώνουν η μία μετά την άλλη.

Το πιο πρόσφατο "επεισόδιο", δείγμα της αντίληψης που έχει το κράτος για την "προστασία" της Πάρνηθας, είναι το νέο προεδρικό διάταγμα του Σουφλιά που εγκρίθηκε και από την ολομέλεια του συμβουλίου της επικρατείας, ενώ είχε απορριφθεί από το Ε' τμήμα του. Αυτό προβλέπει την εκμετάλλευση και οικοπεδοποίηση 216 στρεμμάτων στην περιοχή των Αφιδνών, για την κατασκευή "τεχνολογικού πάρκου". Έργο, που αρχικά είχε κωροθετηθεί στα Σπάτα και τώρα πάει να χτιστεί μεταξύ των ορεινών όγκων Πάρνηθας και Πεντέλης, τη μοναδική βόρεια πύλη αερισμού του λεκανοπεδίου. Στο εν λόγω τερατούργημα υπολογίζεται ότι θα πέσουν γύρω στα 500.000 κυβικά μπετού.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι η καταστροφή της Πάρνηθας δεν έμεινε στο καλοκαίρι του 2007. Συνεχίζεται μέχρι σήμερα κάτω από το μανδύα της αξιοποίησης και ανάπτυξης. Έρμαιο μιας λογικής που αντιλαμβάνεται το περιβάλλον με όρους αποδοτικότητας και κέρδους, δηλαδή με όρους λεηλασίας.

Πάρνηθα: πριν...

το βουνό καίγεται

το καζίνο ανέπαφο ανάμεσα σε στάχτες

βίλα στην Ιπποκράτειο πολιτεία

Η φενάκη της πράσινης ανάπτυξης έχει καταφτάσει και στις γειτονιές μας. Αρπάζει τους ελεύθερους πράσινους χώρους και τους μετατρέπει σε ένα πέρα για πέρα αστικό τοπίο, με αστικές εικόνες και συνήθειες, απονεκρώνοντας τους και υποβαθμίζοντας ακόμα περισσότερο της ζωές μας.

Το Πάρκο Τρίτση είναι από τους ελάχιστους εναπομείναντες πνεύμονες πρασί-νου, κι όμως η επιτακτική κατά τα άλλα βιώσιμη ανάπτυξη, το έχει ήδη περιλάβει. Επιβάλλει τους δικούς της επιθετικούς όρους μέσα σε αυτό, ώσπου τελικά να το αφανίσει. Το λεγόμενο πάρκο “περιβαλλοντικής ευαισθησίας” θα μετατραπεί σ’ ένα περιφραγμένο, ελεγχόμενο πάρκο κατανάλωσης και διασκέδασης -διασκέδασης με αστικούς όρους φυσικά, ένα νέο “the mall” με μερικά δέντρα. Αυτό προ-στάζει η ανάπλαση των δυτικών συνοικιών.

Εναντία σ’ αυτή τη λογική, στις 16 Μαΐου, ένα κομμάτι του Πάρκου καταλήφθηκε από την ομάδα του πρώην Αυτοδιαχειριζόμενου αγρογυ Καματερού μαζί με νέους συντρόφους και συντρόφισσες. Το *Αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος στο Πάρκο Τρίτση* είναι μια νησίδα ελευθερίας, που λειτουργεί με τα προτάγματα της αυτοοργάνωσης, συλλογικά, αντιιεραρχικά, αντιεμπορευματικά και αδιαμεσολάβητα.

Υποστηρικτικά, αλληλέγγυα σ’ αυτό το νέο εγχείρημα και επιθετικά στην κυριαρχική λογική της ανάπτυξης, θεωρήσαμε σκόπιμο το 3ήμερο του θερσίτη να λάβει χώρα εδώ. Ο πευκώνας μετατράπηκε σε σιδηροδρομικές ράγες. Το πάρκο τρίτση θα παραμείνει ελεύθερος χώρος και πνεύμονας πράσινου. Μακριά από κάθε είδους διαμεσολάβηση, εδαφικοποιούμε εδώ την αυτοοργάνωση, την συνδιαμόρφωση, την αντιιεραρχία και την αλλη-λεγγύη. Απελευθερώνουμε για 3 μέρες τον χώρο με χαρακτηριστικά επιθε-τικά στο σκηνικό της εγκατάλειψης, της εμπορικής εκμετάλλευσης και του ελέγχου.

για το τριήμερο του θεσπίτη 26,27,28 Ιουλίου 2009

θεσπίτης

Νέστορος & Ευαγγελιστρίας, 1^ο κλον

www.thersitis.gr

